

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/104/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013200348
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1013200348.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci navrhovateľky: L. C., bytom F., zastúpená manželom V. C. na základe splnomocnenia, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, kancelária Bratislava, so sídlom Námestie slobody 12, 810 05 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporcu sp.zn. 119/2013, ev.č. 6105/2013 zo 14. februára 2013, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sp/16/2013-46 zo 14. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sp/16/2013-46 zo 14. apríla 2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodujúc o opravnom prostriedku navrhovateľky potvrdil rozhodnutie odporcu sp.zn. 119/2013, ev.č. 6105/2013 zo 14. februára 2013, ktorým bol navrhovateľke odňatý nárok na právnu pomoc z dôvodu, že ako oprávnená osoba nevyhovela výzve podľa § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“).

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia odporcu a postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia dospel k záveru, že postup odporcu bol v súlade s ustanovením § 13 ods. 3 a 14 a 14a zákona č. 327/2005 Z.z., nakoľko navrhovateľka neposkytla odporcovi v stanovenej lehote doklady, ktoré by preukazovali trvanie nároku na poskytnutie právneho pomoci a preto napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Z administratívneho spisu odporcu krajský súd zistil, že navrhovateľka bola podaním -výzvou na doplnenie údajov za účelom prehodnotenia príjmovej situácie z 9. januára 2013 vyzvaná, aby v lehote 20 dní od doručenia výzvy predložila odporcovi doklady preukazujúce trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci. Navrhovateľka bola zároveň poučená, že ak odporcovi nepredloží všetky požadované doklady, resp. nepožiadala o predĺženie lehoty na ich doloženie, odporca rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci. Lehota na doplnenie dokladov preukazujúcich trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci márne uplynula 30. januára 2013. Navrhovateľka argumentovala, že nedoloženie dokladov bolo spôsobené zlým zdravotným stavom, avšak nepožiadala z tohto titulu o predĺženie lehoty na doloženie dokladov a zároveň neoznámila v termíne do 14. februára 2013, teda do dátumu vydania rozhodnutia dôvody pre ktoré nereagovala na výzvu z 9. januára 2013. Podľa názoru odporcu existoval dostatočný priestor, aby navrhovateľka telefonicky kontaktovala odporcu a dohodla si z vyššie uvedených dôvodov predĺženie stanovenej lehoty.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie na ďalšie konanie, čo odôvodnila tým, že odporcu telefonicky požiadala o predĺženie lehoty na doloženie dokladov zo zdravotných dôvodov s tým, že jej odporcom bolo oznámené, že uvedené je postačujúce.

III.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že sa so závermi súdu prvého stupňa stotožňuje a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

IV.

Nakoľko odvolacie konanie bolo začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, v súlade s ustanovením § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa doterajších predpisov (Občiansky súdny poriadok) a ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 písm. c/ OSP a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Zo správneho spisu mal najvyšší súd preukázané, že Okresný súd Bratislava IV uznesením č.k. 22S/145/2011-50 zo 4. novembra 2011, právoplatného 1. decembra 2011 navrhovateľke ustanovil podľa § 30 OSP na zastupovanie a ochranu jej práv a záujmov vo veci o ochranu osobnosti Centrum právnej pomoci. Rozhodnutím centra z 5. marca 2013 bol určený na zastupovanie navrhovateľky vo vyššie uvedenom konaní advokát JUDr. PaedDr. I. U., PhD. MBA, ktorý doručil centru 10. mája 2012 oznámenie o vypovedaní plnomocenstva zo strany advokáta z dôvodu narušenia nevyhnutnej dôvery medzi ním a klientom alebo pokyn klienta bol v rozpore s predpismi komory. Rozhodnutím centra z 13. júna 2012 bolo zmenené predchádzajúce rozhodnutie tak, že na zastupovanie navrhovateľky bol určený advokát JUDr. J. P.. Rozhodnutím zo 16. júla 2012 bola na zastupovanie oprávnenej osoby určená advokátka JUDr. C. R., z dôvodu, že JUDr. J. P. podal proti rozhodnutiu centra o určení advokáta odvolanie.

Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 327/2005 Z.z. sa príjem zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pritom sa prihliada na príjem za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, prehodnocuje sa každých dvanásť mesiacov od právoplatnosti

rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z.z. oprávnená osoba je povinná na výzvu centra preukázať skutočnosť, preukazujúce trvanie nároku na poskytnutie právnej pomoci do osem dní odo dňa doručenia výzvy, ak centrum neurčilo dlhšiu lehotu. Vo výzve musí byť upozornená na následky podľa § 14 a § 14a v prípade nepreukázania skutočností na trvanie nároku.

Podľa § 14 ods. 1 písm. e/ zákona č. 327/2005 Z.z. centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak oprávnená osoba nevyhoví výzve podľa § 13 ods. 3.

Najvyššiemu súdu z administratívneho spisu vyplynulo, že navrhovateľka bola v zmysle § 7 ods. 4 v spojení s § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z.z. výzvou na doplnenie údajov za účelom prehodnotenia príjmovej situácie z 9. januára 2013 vyzvaná, aby v lehote 20 dní od doručenia výzvy predložila odporcovi doklady preukazujúce trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci. Zároveň bola poučená, že je podľa ustanovenia § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z.z. povinná na výzvu centra preukázať skutočnosť trvania nároku na poskytnutie právnej pomoci a ak odporcovi nepredloží všetky požadované doklady, resp. nepožiadala o predĺženie lehoty na ich doloženie, odporca rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci. Lehota na doplnenie dokladov preukazujúcich trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci márne uplynula 30. januára 2013, keďže navrhovateľka doklady nedoložila, ani odporcu nepožiadala o predĺženie stanovenej lehoty.

Uvedené zistenia, vyplývajúce z administratívneho spisu, sú totožné so zisteniami krajského súdu, uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Najvyšší súd sa s poukazom na relevantné ustanovenia právnych predpisov aplikovaných v danej veci stotožnil aj so záverom krajského súdu o správnom a zákonnosti postupu a napadnutého rozhodnutia odporcu.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a rozsahu a spôsobom, ktorý ustaní zákon. Správny súd v tomto konaní posudzuje zákonnosť rozhodnutia a postupu odporcu, t.j. či konanie bolo vedené v súlade s procesnými predpismi a či správny orgán aplikoval príslušný hmotnoprávny predpis.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odvolaní obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Na odvoláciu námietku navrhovateľky, že odporcu telefonicky kontaktovala a žiadala o predĺženie lehoty na doloženie požadovaných dokladov zo zdravotných dôvodov najvyšší súd nemohol prihliadnuť, nakoľko táto skutočnosť nevyplývala z priložených administratívneho a súdneho spisu a uvedené tvrdenie navrhovateľka ani nenamietala v podanom opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu, resp. na pojednávaní Krajského súdu v Bratislave konanom 14. apríla 2015.

Najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 7 ods. 4 zákona č. 327/2005 Z.z. podľa ktorého sa príjem zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pritom sa prihliada na príjem za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti a prehodnocuje sa každých dvanásť mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. fyzická osoba, ktorej bola poskytnutá právna pomoc podľa ods. 1, musí fyzická osoba spĺňať podmienku na poskytnutie právnej pomoci podľa písm. a/ a b/ počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

Nedoručenie všetkých požadovaných dokladov navrhovateľkou malo za následok odňatie nároku na

poskytovanie právnej pomoci v zmysle § 14 ods. 1 písm. e/ zákona č. 327/2005 Z.z. Najvyšší súd dodáva, že určený advokát vo vzťahu k Centru právnej pomoci má zákonné povinnosti podľa § 12 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z.z. a navrhovateľka má zákonné povinnosti podľa ustanovenia § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z.z. (výzva Centra právnej pomoci z 9. januára 2013 zaslaná navrhovateľke). Navrhovateľka bola povinná pri prehodnotení príjmovej a majetkovej situácie preukázať skutočnosť na trvanie nároku a zároveň bola upozornená na následok podľa § 14 ods. 1 písm. e/ v spojení s § 14a citovaného zákona v prípade nepreukázania skutočností na trvanie nároku.

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľke nevyhovet a rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250l ods. 2 OSP a § 250k ods. 1 OSP. Navrhovateľka v konaní nebola úspešná, preto jej súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.